

บทที่ ๔

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายจะศึกษาความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพ ๑๔ ด้านตามแบบทดสอบ Omnibus Personality Inventory Form F. ซึ่งได้แก้ลักษณะการครุณติดอย่างลึกซึ้ง ลักษณะความเชื่อทางทฤษฎี ลักษณะการชอบทางสุนทรียภาพ ลักษณะการชอบความสัมพันธ์ช้อน ลักษณะความเป็นตัวของตัวเอง ลักษณะความเชื่อทางศาสนา ลักษณะการชอบเข้าสماคม ลักษณะที่ชอบแสดงความรู้สึก ลักษณะนูรรณภาพแห่งตน ลักษณะที่แสดงถึงระดับความกังวลใจสูงหรือค่า ลักษณะที่ค้อยเป็นห่วงใจในสวัสดิภาพของผู้อื่น ลักษณะการให้คุณค่าแก่สิ่งที่สามารถนำไปประยุกต์ได้ ลักษณะความเป็นชายหรือหญิง และลักษณะความลำเอียงในการตอบสนอง กับ รูปแบบของแรงจูงใจ ๔ แบบ คือ แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์สูงและแรงจูงใจไปสัมพันธ์สูง แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์สูงและแรงจูงใจไปสัมพันธ์ต่ำ แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ต่ำและแรงจูงใจไปสัมพันธ์สูง และ แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ต่ำและแรงจูงใจไปสัมพันธ์ต่ำ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรคือนิสิตชั้นปีที่ ๑ จากคณะต่างๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นชาย ๘๗ คน หญิง ๘๗ คน รวม ๑๗๔ คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกมาจากการกลุ่มนิสิตทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบจำนวน ๓๗๒ คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างประชากรออกเป็น ๕ กลุ่มตามเกณฑ์คะแนนของรูปแบบแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์สูงและแรงจูงใจไปสัมพันธ์สูง ๘๗ คน กลุ่มแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์สูงและแรงจูงใจไปสัมพันธ์ต่ำ ๘๖ คน กลุ่มแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ต่ำและแรงจูงใจไปสัมพันธ์สูง ๑๖ คน กลุ่มแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ต่ำและแรงจูงใจไปสัมพันธ์ต่ำ ๑๕ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบคังค์ไปนี้

๑. ภาพจาก Thematic Apperception Test จำนวน ๖ ภาพ คือ ภาพหมายเลข ๑, ๗BM, ๘BM สำหรับเป็นสิ่งเร้าวัดแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ ภาพหมายเลข ๓BM, ๖BM, ๑๐ สำหรับเป็นสิ่งเร้าวัดแรงจูงใจไปสัมพันธ์ การให้คะแนนรูปแบบแรงจูงใจหั้ง ๒ ประการ ให้คะแนนตามระบบของ Atkinson & McClelland

๒. แบบทดสอบบุคคลิกภาพ Omnibus Personality Inventory Form F. ชิ้นคัดแปลงและเรียนเรียง เป็นภาษาไทยและหาความเชื่อถือได้แล้ว แบบทดสอบนี้มีทั้งหมด ๓๕ ข้อ เป็นคำถามแบบให้เลือกข้อถูกและข้อผิด คำถามเหล่านี้ถูกเกี่ยวกับลักษณะการคุณค่าอย่างลึกซึ้ง ลักษณะความเชื่อทางทฤษฎี ลักษณะการชอบทางสุนทรียภาพ ลักษณะการชอบความสัมพันธ์ชื่น ลักษณะความเป็นตัวของตัวเอง ลักษณะความเชื่อทางศាសนา ลักษณะการชอบเข้าสماคม ลักษณะที่ชอบแสดงความรู้สึก ลักษณะนูรรณภาพแห่งตน ลักษณะที่แสดงถึงระดับความกังวลใจสูงหรือต่ำ ลักษณะที่เคยเป็นห่วงใยในสวัสดิภาพของผู้อื่น ลักษณะการให้คุณค่าแก่สิ่งที่นำไปประยุกต์ได้ ลักษณะความเป็นชายหรือหญิง และ ลักษณะความลำเอียงในการตอบสนอง การให้คะแนนให้ตามคุณลักษณะของแบบทดสอบ Omnibus Personality Inventory Form F.

การรวมรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

คะแนนที่ได้จากการวัดแรงจูงใจด้วยภาพ T.A.T นั้น ผู้วิจัยนำมาหาค่าเบอร์ เช่นไคล์เพื่อจัดกลุ่มรูปแบบของแรงจูงใจ โดยใช้เกณฑ์ว่า ผู้ที่ได้คะแนนเกินเบอร์ เช่นไคล์ที่ ๙๕ ขึ้นไปจัดว่าเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจสูง ส่วนผู้ที่ได้คะแนนแรงจูงใจต่ำกว่าเบอร์ เช่นไคล์ที่ ๒๕ จัดว่าเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจต่ำ แบ่งกลุ่มรูปแบบแรงจูงใจออกเป็น ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์สูงแรงจูงใจไปสัมพันธ์สูง กลุ่มแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์สูงแรงจูงใจไปสัมพันธ์ต่ำ กลุ่มแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ต่ำแรงจูงใจไปสัมพันธ์สูง และ ——————

ก辱ุ่มแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์คำและแรงจูงใจไปสัมพันธ์คำ

นำคะแนนรูปแบบแรงจูงใจจากเกณฑ์ก辱ุ่มมาหาคำสัมประสิทธิ์แห่ง สาสัมพันธ์ ของคะแนนกับคะแนนบุคลิกภาพในแต่ละค้านทั้ง ๑๔ ค้านจากแบบทดสอบ OPI Form F ด้วยวิธี product-moment correlation

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่า คือ

๑. ก辱ุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์สูงและแรงจูงใจไปสัมพันธ์สูง เป็นผู้ที่ชอบเกี่ยวข้องกับหลักการในเชิงทฤษฎี ชอบคิดปัญหาโดยระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เป็นผู้ที่มีความรอบคอบและเขียนคิณิตล้วน ชอบเกี่ยวข้องกับงานที่มีความยุ่งยากซับซ้อน ต้องเสียสacrifice ไม่สนใจศิลป์มากเท่าที่ควร ไม่มีความเคร่งครัดต่อท่า坐姿 และเชื่อว่าในบางครั้งศาสตราจารย์เป็นสิ่งที่ขัดขวางต่อความเจริญทางวิทยาศาสตร์ เป็นผู้ที่มีความพอใจในกิจกรรมทางสังคมและมีความพอดีที่จะรับผิดชอบทางสังคมได้ดี ไม่ชอบความเกรงใจ ไม่ชอบความเป็นกันเอง ไม่สนใจในความสัมพันธ์ของบุคคลที่ตนสัมพันธ์ด้วย ประเมินคุณค่าของสิ่งต่างๆ จากประโยชน์ที่ได้รับ เป็นผู้ที่มีระดับความกังวลใจต่ำ ชอบสร้างความประทับใจไว้เป็นผู้ชอบคิดปัญหาที่ต้องอาศัยทฤษฎีและหลักการทางวิทยาศาสตร์

๒. ก辱ุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์สูงและมีแรงจูงใจไปสัมพันธ์คำ เป็นผู้ที่มีลักษณะการคิดอย่างลึกซึ้ง เชิงนามธรรมสูงมากและมีลักษณะความเชื่อในหลักการทฤษฎีสูงกว่ายุ่งกัน แล้วถ่วงว่า เป็นผู้ที่ชอบคิด ชอบกิจกรรมทางวิชาการ สนใจผลงานทางวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ ชอบการทดลองค้นคว้าหาความรู้ เอกาเรองมากกว่าที่จะเชื่อในตัวบททฤษฎี เสียหงส์หงส์ เป็นคนที่รับค่อน ไม่สู้จะสนใจในงานทางศิลป์มากนัก มีความแข็งกระถางในความสัมพันธ์ต่อผู้อื่น ไม่เกรงใจใคร ไม่ชอบการชกชุ่มคลุ่มอย่างไม่เคร่งศาสนาน พร้อมที่จะคัดค้านการละเมิดสิทธิมนุษยชน สนใจการเข้าสังคมแต่มีความรู้สึกว่าคนเองไม่ได้รับการสนับสนุนจากก辱ุ่มที่ตนสัมพันธ์ด้วย ประเมินคุณค่าของสิ่งต่างๆ จากประโยชน์ที่จะได้รับ

๓. กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ต่ำและแรงจูงใจไปสัมพันธ์สูง เป็นผู้ที่มีลักษณะชอบแสดงปฏิกิริยาอ่อนโยนให้เห็นอย่างเห็นชัด เป็นเจ้าอารมณ์ ไม่ชอบกิจกรรมที่สับสนวุ่นวาย ไม่ชอบทำการค้นคว้าในลิ่งที่คนยังไม่รู้ พ้อใจที่จะให้หุ่นภูมิเป็นผู้อธิบายมากกว่าที่จะใช้ความคิดรวบยอดเอาเอง ชอบความงามทางสุนทรียภาพ มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วเกินไป เคร่งครัดต่อศาสนาและยึดถือในจารีตนิยมของสังคม คิดว่าในบางครั้งสังคมให้ลิ่งที่ไม่บุคคลธรรมแก่คน จึงมีความรู้สึกว่าถูกหักหลังรู้สึกยุ่งยากในการปรับตัวทางสังคม มีระดับความกังวลใจสูง เป็นผู้ที่นิ่ว่าวางใจได้ มีความเกรงใจ มีจารยานในการสัมพันธ์กับผู้อื่น ประเมินคุณค่าของสิ่งทั้งหลายจากประโยชน์ที่จะได้รับ

๔. กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ต่ำและแรงจูงใจไปสัมพันธ์ต่ำเป็นผู้ที่มีแนวโน้มว่าจะอยู่ในฝ่ายอนุรักษ์นิยม ไม่ชอบความยุ่งยากสับสน ไม่ชอบการเลี่ยงหรือการท้าทายต่อความลับเหลว ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงที่ไม่อาจคาดคะเนผลในอนาคตได้อย่างแน่นอน ศรัทธาและยึดมั่นในคำสอนทางศาสนา เชื่อถือจารีตนิยม มีพฤติกรรมการยอมตามสูง มีความเกรงใจ เป็นคนใจกว้าง ยึดถืออุดมคติมากกว่าความเป็นจริง ไม่รับผิดชอบและต่อต้านสังคม

ประโยชน์ทางประยุกต์ของผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้จะมีประโยชน์โดยตรงต่อครูและผู้แนะแนวในโรงเรียน เมื่อครูและผู้แนะแนวต้องการที่จะศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพและรูปแบบของแรงจูงใจ พฤติกรรมที่เป็นปัจจัยต่างๆ และการศึกษาถึงระดับความคาดหวังต่อเบ้าหมายในอนาคตของนักเรียน ซึ่งการมีความรู้ ความเข้าใจในลิ่งเหล่านี้จะมีประโยชน์ต่อการวางแผนหลักการในการให้คำปรึกษาแนะแนว ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

สำหรับครู ผลการวิจัยนี้จะอำนวยประโยชน์ให้จากการนำไปใช้เป็นแนวทางในการประเมินค่าแรงงานใจของนักเรียนของตน การศึกษาแรงงานใจเพื่อการเปลี่ยนผิดๆ กรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปในทางที่เหมาะสม ซึ่งตามที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนตนว่าแรงงานใจเป็นพื้นฐานทางวิชาชีวิตไทยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดแบบแผนพฤษฎกรรมหรือบุคลิกภาพ และกระบวนการการเรียนรู้ของนักเรียน

สำหรับผู้ที่ศึกษาวิชาจิตวิทยาสังคม มีบทบาทสังคม และ มีภาระการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาประเทศและชุมชนเป็นสิ่งที่น่าสนใจและกำลังได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง ในปัจจุบัน การวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับการยกระดับมีแนวทางในการศึกษาพื้นฐานทางบุคลิกภาพของคนไทย การรุ่งใจกับการเปลี่ยนทัศนคติ

ส่วนทางจิตวิทยาอปติ ผลการวิจัยในครั้งนี้ได้เสนอบุคลิกภาพและรูปแบบของแรงงานใจที่จะมีประโยชน์ต่อการสืบสานพื้นฐานทางบุคลิกภาพของคนไข้ทางจิตอันจะนำไปสู่การวินิจฉัยอาการของโรคโถล์เดียคิริชช์ชีน

สำหรับนักศึกษาและผู้สนใจในวิชาจิตวิทยา ผลการวิจัยนี้จะช่วยให้มีความเข้าใจในรายละเอียดที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพ แรงงานใจและการวัดแรงงานใจ ที่วายกลวิธีการฉวยภารกิจ อันจะ เป็นพื้นฐานของการศึกษาพฤษฎกรรมโถล์เดียคิริชช์และจะ เป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับแรงงานใจอื่นๆ ที่อยู่ในอนาคต

ขอเสนอแนะ

ควรจะมีการวิจัยเกี่ยวกับแรงงานใจโดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นคนไทย อีก ซึ่งการวิจัยในครั้งต่อไปน่าจะทำการวิจัยในหัวข้อต่อไปนี้

๑. แรงงานใจไฝ่สัมฤทธิ์ แรงงานใจไฝ่สัมพันธ์ และ แรงงานใจไฝ่อำนาจในวัฒนธรรมแบบไทย

๒. แรงงานใจไฝ่สัมฤทธิ์ แรงงานใจไฝ่สัมพันธ์ และ แรงงานใจไฝ่อำนาจกับลักษณะการเลือกประกอบอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

๓. ความล้มพันธ์ของลำดับการเกิดกับแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ แรงจูงใจไปสัมพันธ์และแรงจูงใจไปย่อสำนាជ

๔. แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ แรงจูงใจไปสัมพันธ์ แรงจูงใจไปอ่านอาจกับการเดี่ยงคุณบรมแบบไทย

๕. การศึกษาเบรี่ยบเทียบแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ แรงจูงใจไปสัมพันธ์และแรงจูงใจไปอ่านอาจระหว่างข้าราชการกับพนักงานองค์กรการเอกชน

๖. แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ แรงจูงใจไปสัมพันธ์และแรงจูงใจไปอ่านอาจกับระดับสคิปัญญา

๗. ความแตกต่างระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่างที่มีแรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ แรงจูงใจไปสัมพันธ์และแรงจูงใจไปอ่านอาจต่างกัน

๘. ในการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจครั้งต่อไปควรจะได้มีการใช้ภาพที่แตกต่างจากชุดที่เคยใช้ หรือหากภาพใหม่ หรือใช้ภาพมากกว่าจำนวน ๖ ภาพ

๙. การใช้วิธีการวัดแรงจูงใจด้วยวิธีอื่นควบคู่ไปกับการวัดแรงจูงใจจากภาพ และนำผลจากการวัดทั้งสองหรือมากกว่ามารวมแตะ เบรี่ยบเทียบกันเพื่อให้ได้ผลการวัดที่แม่นยำ

๑๐. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีจำนวนมากและได้รับการคัดเลือกมาจากหลายกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านอาชีพ การศึกษา ฯลฯ

๑๑. ควรมีการศึกษาปฏิกริยาการตอบสนองจากภาพที่ใช้เป็นสิ่งเร้าในการวัด แรงจูงใจในกลุ่มตัวอย่างประชากรที่อยู่ในสังคมวัฒนธรรมแบบไทย